

РЕШЕНИЕ

№ 3587

гр. София, 27.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 12.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **5038** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал.4 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) във вр. чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Образувано е по жалба вх. № 12904 от 09.06.2011 г. по описа на Административен съд София-град и вх. № 4425/685 от 27.05.2011 г. по описа на Агенция “Митници”, Централно митническо управление, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], ул. 510 (ул. Поручик Х. Т.) № 1, представлявано от управителя К. Х. К. против ревизионен акт № 4/37 от 31.01.2011 г., издаден от Е. В. М. на длъжност “главен експерт” в отдел “Последващ контрол” при митница Столична, Агенция “Митници”, потвърден изцяло с решение № 218 от 26.04.2011 г. директора на Агенция “Митници”. Жалбоподателят излага доводи, че РА е незаконосъобразен, необоснован, недоказан, издаден в нарушение на материалния закон и в противоречие на процесуалния закон, поради което моли да се отмени. За да се аргументира, [фирма] е посочил, че стоката предмет на РА е с приложен режим на отложено плащане по ПАД/ЕАД № 0...0186 от 19.08.2010 г., според което към датата на превозването на стоката до [населено място] и с получател данъчен склад [фирма], същата е била под този режим на превоз, а това от своя страна означавало, че акциз не се дължи. Подчертава се, че на 19.08.2010 г. към 07,00 часа, в началото на работния ден, ПАД/ЕАД е съставен, а това е първият възможен момент, в който ревизираното лице е издало необходимия данъчен документ. Оспорва се РА, като се твърди, че неправилно е посочена длъжимост на акциза на основание чл. 22, ал.2, т.2 от ЗАДС, защото към момента на съставянето му не е било установено осъществяването на хипотезата на посочената норма. В тази

връзка се посочва, че на датата на превоз на стоката е съставен и входящ ЕАД/ПАД преди часа на съставяне на протокол № 2363 от 19.08.2010 г. на съвместна група на Митница Югозападна и служители на ОДП Б.. В жалбата за финал се акцентира на мотива, че не се дължи акциз, защото превозът е извършен под режим отложено плащане, като сделката между два данъчно регистрирани субекта – лицензирани складове жалбоподателя и [фирма] била прекъсната от органите на митницата и полицията.

В хода на съдебното производство [фирма] редовно призован не се явява, представлява се от адв. М. и адв. Г., които поддържат жалбата, предлагат същата да се уважи, претендират разноски и депозират писмено становище.

Ответникът – директорът на Агенция “Митници”, редовно призован, се представлява от юрск. Д., която оспорва жалбата, излага съображения за нейната неоснователност и недоказаност, поради което моли да се отхвърли и се постанови решение, с което се потвърди РА и процесното решение като правилни и законосъобразни. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № 938 от 19.08.2010 г., издадена от началника на Митница Столична, на основание чл. 104, ал.1 и ал.3 от ЗАДС във връзка с чл. 112, ал.1 от ДОПК, е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията за акциз за периода 07.07.2006 г. – 19.08.2010 г. С тази заповед, в съответствие с чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, са определени лицата, които да извършат ревизията – Л. Ц. П. на длъжност главен инспектор – ръководител на екип, Искрена Г. Т. на длъжност “старши експерт” и К. П. Ф. на длъжност “старши счетоводител”. Определен е срок за извършване на ревизията три месеца. Заповедта е връчена на 20.08.2010 г. на К. Х. К., управител на дружеството. В нея е предвидено и участието на М. Г. Т. на длъжност “главен митнически специалист”.

На 10.11.2010 г. ръководещият екипа на ревизията е направил предложение до началника на Митница Столична за промяна обхвата на извършваната ревизия № 4/15/3, а именно да се включат допълнително задълженията за акциз по периоди от 20.08.2010 г. до 31.08.2010 г. Въз основа на това предложение е издадена нова ЗВР № 1196 от 17.11.2010 г., с която е удовлетворено искането. Изрично е посочено, че ревизията следва да завърши в тримесечен срок, считано от връчването на предходната заповед за възлагане. Съобщена е на счетоводителя на жалбоподателя на 17.11.2010 г.

Със ЗВР № 1203 от 18.11.2010 г. срокът на ревизията е продължен до 20.12.2010 г., поради постъпило ново предложение № 4/15/6 от 18.11.2010 г. от ръководителя екип на ревизията, подробно мотивирано. ЗВР е връчена на 19.11.2010 г. на счетоводителя на дружеството.

В срока по чл. 117, ал.1 от ДОПК е издаден ревизионен доклад № 4/29/1 от 03.01.2011 г., връчен на 16.01.2011 г. на счетоводителя на жалбоподателя. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е не подадено възражение срещу него.

Със заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № 4/35 от 07.01.2011 г., Е. М. на длъжност “главен експерт”, е определена за компетентен орган по издаването на РА на [фирма] и е връчена на 01.02.2011 г.

В срока по чл. 119, ал.3 от ДОПК е издаден РА № 4/37 от 31.01.2011 г. и е обжалван пред Директора на Агенция “Митници” с жалба вх. № 547 – 0346 от 15.02.2011 г. по

описа на ТМУ Столична.

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК е издадено решение № 218 от 26.04.2011 г. на директора на Агенция “Митници”, с което е потвърден изцяло РА в обжалваната част. В РД и РА е посочено, че На 19.08.2010 г. около 03.00 часа от данъчния склад на [фирма], находящ се в [населено място], [улица], е изведена акцизна стока етилов алкохол, без да е издаден акцизен данъчен документ (АДД), придружителен акцизен документ (ПАД), регистриран електронен административен документ или друг документ удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. В писмените обяснения от управителя на дружеството К. Х. К., снети при извършване на контролни действия от митнически служители и описани в Протокол за осъществяване на оперативен контрол № 1126/19.08.2010 г., този факт е потвърден.

След пристигане на стоката в данъчен склад на получателя [фирма], е извършена проверка от контролните органи, при която е установено и документирано в Протокол № 2363/19.08.2010 г., че се превозва акцизна стока етилов алкохол, като вместо за спирт превозвачът е представил документи за глюкозен екстракт. Жалбоподателят твърди, че за стоката е приложен режим отложено плащане на акциз и представя копие от регистриран електронен административен документ от същата дата с № АРК 10BGGD196FYJ0001NWD54, в който е описано същото превозно средство, но е вписано количество 10 000 л. етилов алкохол, което е различно от действително превозваното количество - 8000 л. етилов алкохол. Видно от попълнения час на изпращане в електронния административен документ - 07.00 часа, същият е регистриран в последствие след извеждане на стоките от данъчния склад и след като нарушението на режима отложено плащане на акциз е било установено от контролните органи - митническа мобилна група и сектор за борба с организираната престъпност.

В РА и РД е посочено, че не са спазени условията за движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, като е осъществено движение на акцизни стоки без да е регистриран електронен административен документ (ЕАД) в съответствие с разпоредбите на чл. 73б, ал. 1 от ЗАДС. Не е предоставено на лицето, превозващо стоките копие от регистриран ЕАД или друг търговски документ, съдържащ цялата информация от ЕАД, в който ясно е посочен уникалният административен референтен код, съгласно изискванията на чл. 73б, ал. 7 от ЗАДС. Същият документ не е придружавал стоките при движението под режим отложено плащане на акциз и не е представен на компетентните органи при поискване от тяхна страна по време на движението под този режим, съгласно чл. 73б, ал. 8 от ЗАДС. Установено е, че поради извършеното нарушение на акцизното законодателство, ревизираното лице има задължение за заплащане на акциз в размер на 84 700,00 лв. и лихви за просрочия в размер на 3437,34 лв., дължими към 31.01.2011 г.

Поради установените нарушения на условията за движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, акцизните стоки са задържани в Митница Югозападна в [населено място] и не постъпват в данъчния склад на получателя [фирма].

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с административната преписка документи, допълнително ангажираните от страните във връзка с дадени от съда указания. Допуснатата, изслушана и приета без оспорване от страните съдебно счетоводна експертиза. Вещото лице на поставените въпроси е отговорило подробно, изчерпателно и точно, поради което същото се кредитира от

съда, като се отчита обстоятелство, че с нея жалбоподателят цели доказването на една счетоводна изрядност.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения 14 дневен срок от връчване на решението на директора на дирекция „ОУИ” на 02.05.2011 г. (известие за доставяне ИД PS1040015T18U - л. 165), поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Между страните не се спори по отношение на установената фактическа обстановка по делото, както и по отношение констатациите на приета, неоспорена съдебно счетоводна експертиза, чието кредитиране вече бе обсъдено.

Съдът не констатира допускането на съществени процесуални нарушения в процедурата по издаване на оспорвания РА, които да доведат до неговата отмяна и прогласяването му за нищожен.

Видно от съдържанието на РА, потвърждаващото го решение и депозираниите възражение и жалби се установява, че спорът е правен.

С оглед безспорно установения факт, че на 19.08.2010 около 03,00 часа (обяснения на управителя К. К. – л. 76,77) с товарен автомобил на дружеството от склада му в [населено място] е изведена акцизна стока етилов алкохол 96, без да е придружена от акцизен документ ПАД/ЕАД. Същата е доставена около 06,00 часа на същата дата на [фирма]. Там е извършена съвместна проверка на митница Югозападна и БОП Б., които установили липсата на придружаващ документ стоката.

Не се спори по делото, че отново на 19.08.2010 г. в 07,00 часа е подаден електронен придружителен документ (ЕАД) № 0...0186, относно посочената стока.

Спорът между страните се свежда да това дали е бил налице придружителен документ и се търси следната алтернативност на потвърждаване, че при положителен отговор стоката не е загубила качеството си на движение при отложено плащане или при отрицателен, че е загубила това си качество, което за жалбоподателя означава потвърждаване на РА.

Видно от приложимото към 19.08.2010 г. нормативно разписание на ЗАДС се установява следната правна рамка. Съгласно чл. 68 (отм.) при движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз стоките задължително се съпровождат от ПАД. Той се издава в 5 екземпляра, както следва – от лицензирания складодържател – изпращач при извеждането на стоките от данъчния склад на територията на страната до а) друг данъчен склад на територията на страната (чл. 68, ал.2, т.1); б) друг данъчен склад на територията на друга държава – членка; в) регистриран получател в друга държава членка; г) временно регистриран получател в друга държава членка или посочените по чл. 21, ал.1, т.1 и 3 лица; - от лицензирания складодържател – изпращач при извеждането на стоките от данъчния склад на територията на страната с цел изнасяне към изходно митническо учреждение или към трети територии и от лицензирания складодържател, в чийто данъчен склад или място на директна доставка ще постъпят стоките – собственост на титуляра на режима допускане за свободно обръщение – при поставянето на стоките под митнически режим допускане на свободно обръщение. Видно от данните по делото настоящата хипотеза попада под регламента на чл. 68, ал.2, т.1 от закона, поради което е

приложима ал.1 на чл. 69 (отм.) относно съхранение на ПАД. Цитираната норма описва следното разпределение на съхранение на екземплярите на ПАД, а именно, че първият остава при изпращача, вторият, третият и четвъртият съпровождат стоките, петият се изпраща в компетентното митническо учреждение по местонахождението на склада на изпращача. Отмененият чл. 73 от ЗАДС предвижда, че петият екземпляр следва да се изпрати най-късно до 15 дни от напускането на стоката.

Между страните не се твърди да е спазена тази процедура. Напротив, според жалбоподателят същият се е възползвал от алтернативната възможност предвидена в закона – Раздел VI а (нов, ДВ, бр. 96 от 2009 г., в сила от 01.04.2010 г.) Движение на акцизни стоки с електронен административен документ. В разпоредбата на чл. 73а се дава описание на това какво включва движението и транспортирането на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз. От особено значение в настоящия случай е новелата на чл. 73б от с.з., която описва процедурата на подаване и използване на електронния документ. От нейното съдържание става ясно, че лицензираният складодържател – изпращач в 7 дневен срок преди извършването на транспортирането на стоката следва да уведоми компетентното митническо учреждение. Това изискване опровергава защитната теза на жалбоподателя поддържана както в административното, така и в настоящето производство, че е изпълнено задължението за подаване на ЕАД. Действително е налице подаване на такъв ЕАД, но това е станало след започналата проверка на 19.08.2010 г. в 06,00 часа, а именно 07,00 часа. Но дори да се приеме, че акцизният документ е подаден на процесната дата, но преди часа на проверката, то отново не са спазени законовите изисквания за движение на акцизни стоки в режим на отложено плащане, защото документът не е подаден в 7 дневен срок преди тази дата.

Допълнителен аргумент в тази връзка е и неспазването на ал. 7 на чл. 73 б, която казва, че изпращачът предоставя на лицето, превозващо акцизните стоки, хартиено копие от регистрирания електронен административен документ или друг търговски документ, съдържащ цялата информация от електронния административен документ, в който ясно е посочен уникалният административен референтен код. Поделото не се спори, че у превозвача се е намирал такъв документ, нещо повече управителят на дружеството в своето обяснение заявява, че не е предоставен ПАД на шофьора, защото последният е тръгнал около 03,00 часа през нощта. Следователно са законосъобразни изводите на митническите органи от проведената ревизия, че не е спазен режима на движение на акцизни стоки при отложено плащане.

Съгласно чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗАДС, неспазването на условията за движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз, се счита за освобождаване за потребление, поради което дружеството е било длъжно да начисли акциз на 8000 л. етилов алкохол 96 об.%, освободени за потребление на 19.08.2011 г., да го декларира в акцизната декларация за съответния данъчен период и да го внесе в републиканския бюджет, в срока на подаване на декларацията.

С цел пълнота на изложението, настоящият съдебен състав на Административен съд – София град, Първо отделение, 8 – ми състав намира, че представеният съдебен акт - решение от 04.06.2012 г. по НАХД № 17791 по описа за 2011 г. на СРС, НО, 99 състав, ведно с писменото становище по делото не следва да се цени от съда по следните съображения. Първо решението на СРС е постановено в рамките на производство, в което е ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя във връзка с процесното законосъобразно движение на акцизна стока под режим

отложено плащане. На второ място видно от датата на постановяване на съдебния акт, същият не влязъл в законна сила. На следващо място – Административен съд – София град е касационна инстанция на въззивните актове на СРС в производства по ЗАНН, поради което излагането на съображения относно кредитирането му или не ще доведе до една бъдеща предубеденост и не на последно място по важност с представянето му жалбоподателят цели да влияе върху вътрешното убеждение на настоящия съд.

По посечените съображения жалбата следва да бъде оставена без уважение и да се потвърди оспорения ревизионен акт на Митница Столична и по следващото го решение на директора на Агенция “Митници”.

С оглед изхода на спора и направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника на същия следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 161, ал.1, изр. 2 ДОПК във връзка чл. 36 Закон за адвокатурата във връзка чл. 8 вр. чл. 7, ал.2, т. 4он Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 2210 (две хиляди двеста и десет) лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], ул. 510 (ул. Поручик Х. Т.)№ 1, представлявано от управителя К. Х. К. против ревизионен акт № 4/37 от 31.01.2011 г., издаден от Е. В. М. на длъжност “главен експерт” в отдел “Последващ контрол” при митница Столична, Агенция “Митници”, потвърден с решение № 218 от 26.04.2011 г. директора на Агенция “Митници”.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], ул. 510 (ул. Поручик Х. Т.)№ 1, представлявано от управителя К. Х. К. да заплати на Агенция “Митници”, юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 2210 (две хиляди двеста и десет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: